

Κείμενο 1

[Δουλειά από την παραλία: μια νέα τάση]

Απόσπασμα (διασκευασμένο) από το άρθρο της Μαρίας Αθανασίου «Δουλειά από την παραλία: Η νέα τάση του workation κάνει τα πρώτα της βήματα στην Ελλάδα». Δημοσιεύτηκε στο Περιοδικό «Κ» της εφημερίδας «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» στις 22.06.2022: <https://www.kathimerini.gr/k/k-magazine/>

Μία στις τέσσερις θέσεις εργασίας στη Βόρεια Αμερική έως το τέλος του 2022 θα είναι εξ αποστάσεως (remote working). Ως κύριο πλεονέκτημά της το 32% των εργαζομένων αναδεικνύουν τη δυνατότητα του ευέλικτου ωραρίου και ένα 25% ότι μπορούν να δουλεύουν από όποιο χώρο επιλέξουν. Και μπορεί εν μέσω πανδημίας αυτός ο χώρος να ήταν το τραπέζι της κουζίνας, η κρεβατοκάμαρα, το μπαλκόνι, άντε και το εξοχικό, όσο όμως η τάση αυτή εδραιώνεται ως νέα εργασιακή συνθήκη, οι επιλογές διευρύνονται. Πρακτικά, το γραφείο μας μπορεί να είναι όλη η Γη – αρκεί να έχει γρήγορο ίντερνετ.

Η τελευταία ανερχόμενη τάση λέγεται workation (work-εργασία και vacation-διακοπές). Και, παρότι πολλοί από εμάς έχουμε συνηθίσει να ελέγχουμε τα μηνύματά μας ή να δεχόμαστε στη διάρκεια των διακοπών τηλεφωνήματα για μικροεκκρεμότητες, όχι, δεν είμαστε βετεράνοι του workation. Ουσιαστικά, ο εργαζόμενος συνδυάζει εργασία και διακοπές, χωρίς πρακτικά να είναι σε άδεια από τη δουλειά, απλώς μεταφέρει το γραφείο του σε ένα μέρος της υφήλιου που ενδιαφέρεται να ανακαλύψει τις ώρες που είναι εκτός δουλειάς. Πρακτικά, είναι συνεπής στις εργασιακές του υποχρεώσεις, ενώ στον ελεύθερο χρόνο του μπορεί να ζήσει σαν ντόπιος ή να περιηγηθεί ως τουρίστας. Το πρόγραμμά του μπορεί να περιλαμβάνει ξεναγήσεις αρχαιολογικού ή πολιτιστικού ενδιαφέροντος, οργανωμένες γευσιγνωσίες/ οινογνωσίες ή αυθόρμητες εξόδους για φαγητό, ποτό, διασκέδαση, αθλητικές δραστηριότητες ή προγράμματα ευεξίας, περιπετειώδεις εξορμήσεις στη φύση ή ένα απλό κολύμπι στην κοντινότερη ακτή, σκι ή ψάρεμα.

Όλα αυτά θυμίζουν τη συνθήκη του «ψηφιακού νομάδα», διαφέρουν, ωστόσο, ως προς την ευελιξία και τη διάρκεια της παραμονής, καθώς συνήθως διαρκεί λίγες εβδομάδες και δεν απαιτεί γραφειοκρατικές διαδικασίες, όπως εργασιακή βίζα ή μόνιμη μετακίνηση από την έδρα του εργοδότη. Η εμπειρία δείχνει ότι οι ψηφιακοί νομάδες είναι συνήθως εργαζόμενοι νεότεροι σε ηλικία, που υιοθετούν μια διαφορετική από την παραδοσιακή εργασιακή κουλτούρα, που περιλαμβάνει τηλεργασία και μετακίνηση σε διαφορετικά μήκη

και πλάτη του πλανήτη και οι οποίοι, στη συντριπτική τους πλειονότητα, εργάζονται στον τεχνολογικό τομέα. Το workation έχει ενσωματώσει αυτά τα στοιχεία, αλλά συχνότερα το επιλέγουν άνθρωποι μεγαλύτερης ηλικίας, που μπορεί να προέρχονται από τον τεχνολογικό τομέα, αλλά και από πιο παραδοσιακά επαγγέλματα τα οποία προχώρησαν σε ψηφιακό μετασχηματισμό και έχουν υιοθετήσει ένα υβριδικό εργασιακό μοντέλο.

Κείμενο 2

[Το προπατορικό αμάρτημα και οι διακοπές]

Απόσπασμα από κείμενο με τον παραπάνω υπότιτλο και τίτλο «Οι χαμένοι παράδεισοι» του Νίκου Δήμου, που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» (6.8.2006) και αντλήθηκε από το ιστολόγιο του συγγραφέα στις 3.7.2022: http://www.ndimou.gr/doncat/2006/08/blog-post_07.html.

Όταν οι Πρωτόπλαστοι εξωπετάχθηκαν από τον Παράδεισο, τους έμεινε η νοσταλγία. Για την παρθένα φύση, τα κρύα νερά, την ανεμελιά και την... τεμπελιά.

Το πρώτο κακό που τους βρήκε, μετά την έξοδο, ήταν η εργασία. Άρχισαν να μοχθούν, να ιδρώνουν («εν τω ιδρώτι του προσώπου σου...»), να καταπονούνται: είτε για τον άρτο, είτε για την Μερτσέντες. Γενικά, η έκπτωση από την Παραδείσια ευτυχία έφερε τη δουλειά (από τη «δουλεία» κατάγεται η λέξη) και η νοσταλγία του Παραδείσου οξύνθηκε.

Μέχρι που κάποιος ανακάλυψε τις διακοπές.

Οι διακοπές λειτουργούν ως υποκατάστατο του Παραδείσου. Όπως ο καλός Χριστιανός υπομένει τα πάντα μία ζωή, προσδοκώντας να πάει στον Παράδεισο, έτσι κι ο εργαζόμενος ανέχεται την καθημερινή ρουτίνα, τον αυταρχισμό του προϊστάμενου, την πειθαρχία του ωραρίου, την αυθάδεια του πελάτη –προκειμένου κάποτε να πάει διακοπές.

«Ε, δεν θα έρθει ο Αύγουστος;» μονολογεί.

Και μεταθέτει όλες του τις ελπίδες, τις προσδοκίες, τα ανεκπλήρωτα όνειρα, σε αυτό το μικρό διάστημα παραδείσου.

«Παραδείσους» ονομάζουν -όχι τυχαία- και οι τουριστικοί πράκτορες τους ωραιότερους προορισμούς τους.

Αχ εκείνες οι αφίσες του Τουρισμού, τι ζημιά έχουν κάνει! Αμ, τα ταξιδιωτικά ντοκιμαντέρ –από τον Μαυρίκιο, τις Σεϋχέλλες, την Καραϊβική... [...] Βλέπεις τις εντυπωσιακές φωτογραφίες, μαζεύεις φασούλι το φασούλι και πας σε μακρινά νησιά... [...]

Α, ναι, η άλλη μορφή διακοπών, ο πολιτιστικός τουρισμός, υποφέρει από κακοήθη υπερπληθυσμό –αδύνατο πια να δεις τα σημαντικότερα αξιοθέατα του πλανήτη. Μπροστά σου θα είναι πάντα εκατό Ιάπωνες (στους οποίους προστέθηκαν πρόσφατα και διακόσιοι Κινέζοι!).

Και η κλασική μορφή διακοπών, η φυγή και η χαλάρωση, υποφέρει από την παραπλανητική διαφήμιση και το «σύνδρομο του Παραδείσου». Πρωτόπλαστοι δεν θα ξαναγίνουμε... Άπαξ και φάγαμε το «μήλο», μόνο διακοπές.

Ναι, έτσι πληρώνουμε το προπατορικό αμάρτημα. Να σκοτωνόμαστε στην δουλειά, να νοσταλγούμε έναν Παράδεισο, να τον παίρνουμε σε μικρές δόσεις και να μην τον χορταίνουμε ποτέ.

Εφ' ω και πολλοί μένουμε σπίτι μας...

Κείμενο 3

Μετά τον χαρακτηριστικό ήχο

Απόσπασμα από το ομότιτλο διήγημα του Αχιλλέα Κυριακίδη που περιλαμβάνεται στη συλλογή «Τεχνητές αναπνοές και άλλα πεζά της πόλεως [2003-2010]» (εκδ. Πατάκης, Αθήνα, 2016).

Βγαίνει απ' το γραφείο μ' ένα κεφάλι θολωμένο από αριθμούς. Καμιά φορά δεν ξέρει πού πατάει, πού βρίσκεται, ώσπου να πάρει τη στροφή και βγει στον πιο μεγάλο δρόμο, εκεί όπου η αέναη κίνηση τον αιφνιδιάζει κάθε μέρα με βροντώδεις επιθέσεις οικειότητας. Αναγνωρίζει κάθε όχημα που του ακυρώνει την πεζή προτεραιότητα, κάθε κόρνα που τραυματίζει τη συνοχή του βόμβου. Τον ταράζει η σκέψη ότι μπορεί μια μέρα κάποιος αόρατος θεατρώνης ν' ακυρώσει αυτή την παράσταση, να την κατεβάσει για πάντα. Γιατί έτσι. Λίγο αργότερα, κατεβαίνοντας τα σκαλιά για το μετρό, τον τυλίγει η ίδια οσμηρή θαλπωρή, εισβάλλει η ίδια πάντα προκατακλυσμαία κι ανεπαίσθητη μνήμη - «Δεν ξέρω· λέγεται αυτό;» είχε ρωτήσει μια μέρα έναν φίλο του που του ανέπτυξε την ίδια μητρική θεωρία, συνδέοντάς την με χθόνιες ετυμολογίες.

Καθιστός ή, συνηθέστερα, όρθιος, κρατηθείτε από τας χειρολαβάς, κλυδωνίζεται σε κάθε απότομη αλλαγή ρυθμού, ταχύτητας, ορμής του συρμού που ολισθαίνει σισύφεια, προσέχει τη μεταλλική φωνή που αναγγέλλει κάθε στάση επαγγέλλεται την επόμενη, βλέπει τις διαφημίσεις στους σταθμούς μ' ένα βλέμμα που δεν καταγράφει τίποτα, σαν κάμερα-μαϊμού, χωρίς φιλμ, τα πολύχρωμα δολώματα αποτυπώνονται φευγαλέα σε μια σχεδόν υποσυνείδητα αντιπαλίμψηστη¹ διαδικασία που δε διασώζει τίποτα απ' τις προηγούμενες εικόνες, χρώματα και σχήματα, αστραφτερά χαμόγελα και ωραίοι, τεχνητοί άνθρωποι σ' έναν απύθμενο καιάδα² όπου έχουν κατακρημνιστεί χιλιάδες άλλα

¹ αυτή που δεν έχει σβηστεί

² Κυριολεκτικά είναι το βάραθρο στην Αρχαία Σπάρτη, όπου οι Σπαρτιάτες έριχναν αιχμαλώτους, κακούργους, μεταφορικά η λέξη χρησιμοποιείται, για να δηλώσει την απόρριψη από το κοινωνικό σύνολο.

ερεθίσματα, αισθήσεις και κάμποσα εξίτηλα αισθήματα, δεν τα σκέφτεται όλα αυτά καθώς τον κατακλύζει η δύναμη ότι αυτός ο ίδιος είναι, αυτό το ίδιο του το σώμα είναι που υπερβαίνει τις διαστάσεις του και εμβολίζει ο ίδιος τα έγκατα της πόλης, πορθητής, νιώθει τη μοναξιά του να αίρεται πάνω από τον ίδιο, πάνω απ' αυτούς που εκείνη τη στιγμή μοιράζονται μαζί του λίγα τετραγωνικά κινούμενου χώρου, που μπορεί κι αυτοί να σκέφτονται τα ίδια, καθιστοί, νυσταλέοι, κατάκοποι...

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 2 (μονάδες 35)

Ερώτημα 1^ο (μονάδες 15)

Να εξηγήσεις σε 60 περίπου λέξεις με σχετικές αναφορές από το Κείμενο 2 (δεν εμπεριέχονται στη ζητούμενη έκταση των λέξεων) τι εννοεί ο συγγραφέας με τον συμβολισμό που αποδίδει στις διακοπές σήμερα λέγοντας ότι «λειτουργούν ως υποκατάστατο του Παραδείσου».

Μονάδες 15

Ερώτημα 2^ο (μονάδες 10)

α. Στην τρίτη παράγραφο του Κειμένου 1 η συγγραφέας αξιοποιεί τον τρόπο οργάνωσης της σύγκρισης/ αντίθεσης και της αναλογίας. Να εξηγήσεις με συντομία πώς το επιχειρεί συνδυαστικά. (μονάδες 6)

β. Να εξηγήσεις γιατί, κατά τη γνώμη σου, στο Κείμενο 1, στην πρώτη παράγραφο, η συγγραφέας επιλέγει να ξεκινήσει με παράθεση στατιστικών στοιχείων. (μονάδες 4)

Μονάδες 10

Ερώτημα 3^ο (μονάδες 10)

Το Κείμενο 2 χαρακτηρίζεται από το στοιχείο της προφορικότητας. Να εντοπίσεις τρεις γλωσσικές επιλογές (λεξιλόγιο, σύνταξη, σημεία στίξης κ.ά.) που επιβεβαιώνουν τον παραπάνω χαρακτηρισμό (μονάδες 6) και να δικαιολογήσεις την επιλογή του συγγραφέα να συντάξει ένα κείμενο που έχει το στοιχείο αυτό (μονάδες 4).

Μονάδες 10

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 15)

Να ερμηνεύσεις τη ζωή ενός αστού, όπως αυτού που πρωταγωνιστεί στην αφήγηση, αξιοποιώντας τρεις κειμενικούς δείκτες του Κειμένου 3 και να εκφράσεις τις σκέψεις και τα συναισθήματα που σου προκάλεσε η ανάγνωση του αποσπάσματος (150-200 λέξεις).

Μονάδες 15